Research Paper

The Effects of the Faranak Parent-Child Mother Goose Program on the Psychological Wellbeing of Mothers of Deaf and Hard of Hearing Children

Tahereh Soleimanieh-Naeini¹ 💿, Hakimeh Sadeghikhah² 💿, *Somayeh Sadat Sadati Firoozabadi² 💿, Guita Movallali³ 💿

- 1. Pediatric Neurorehabilitation Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.
- 2. Department of Psychology and Education of Exceptional Children, Faculty of Education and Psychology, Shiraz University, Shiraz, Iran.
- 3. Department of Psychology and Education of Exceptional Children, Pediatric Neurorehabilitation Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

Citation Soleimanieh-Naeini T, Sadeghikhah H, Sadati Firoozabadi SS, Movallali G. [The Effects of the Faranak Parent-Child Mother Goose Program on the Psychological Wellbeing of Mothers of Deaf and Hard of Hearing Children (Persian)]. Archives of Rehabilitation. 2025; 25(4):848-863. https://doi.org/10.32598/RJ.25.4.3856.1

doi https://doi.org/10.32598/RJ.25.4.3856.1

ABSTRACT

Objective Encountering hearing loss (HL) in a child may harm the mother-child relationship and the mother's psychological wellbeing (PWB). Early interventions for children with HL should also take into account the potential harm to mothers. Faranak parent-child mother goose program (P-CMGP), derived from P-CMGP, is used for children's speech and language development and the PWB of mothers. This study assessed the effects of Faranak P-CMGP on the PWB in mothers of children who are deaf and hard of hearing (DHH) under 6 years old.

Materials & Methods In this quasi-experimental study with a pre-test, post-test and follow-up design, subjects were recruited from two family and DHH child centers in two cities of Bushehr Province in Iran. They were selected through convenience sampling and divided randomly into the intervention and control groups. Overall, 53 mothers of children with DHH (27 in the intervention group and 26 in the control group) were included in this study. The intervention group participated in 30 weekly sessions (one-hour duration) of Faranak P-CMGP. The control group received their routine care. The Persian version of the Ryff PWB scale was used to measure 6 aspects of wellbeing.

Results Statistically significant differences were found in the mean score of PWB between the mothers of the intervention and control groups (P<0.001). The intervention led to a significant improvement in the PWB of mothers of DHH children as well as in 6 wellbeing dimensions: self-acceptance, positive relation with others, autonomy, environmental mastery, purpose in life, and personal growth (P<0.001 in all instances) in the post-test and follow-up.

Conclusion The results demonstrated the statistically significant and positive effect of the Faranak P-CMGP on the PWB of mothers of DHH children. Considering the remarkable effect size (54%) obtained from Faranak P-CMGP and its easy application, it can promote the PWB of mothers and enhance mother-child relationships alongside early intervention rehabilitation programs for children with hearing loss.

Keywords Psychological wellbeing, Parent-Child, Deaf, Hard of hearing, Early intervention

Received: 01 Feb 2024

Accepted: 16 Jun 2024

Available Online: 01 Jan 2025

Somayeh Sadat Sadati Firoozabai, Assistant Professor.

Address: Department of Psychology and Education of Exceptional Children, Faculty of Education and Psychology, Shiraz University, Shiraz, Iran. Tel: +98 (917) 8961403

E-Mail: somayehsadati@shirazu.ac.ir

Copyright © 2025 The Author(s)

This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (CC-By-NC: https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/legalcode.en), which permits use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited and is not used for commercial purposes.

^{*} Corresponding Author:

English Version

Introduction

earing loss (HL) is one of the global public health challenges. This disorder affects about 1.6 billion people (20.3% of the world's population). The World Health Organization (WHO) estimates that by 2050, nearly 2.5 billion people, including 34 million children, will be affected by HL. The effects of HL in children comprised severe impairment in acquiring speech and language skills [1]. These children struggle to use language appropriately and establish relationships with their hearing peers, limiting their social interaction opportunities [2, 3]. Children who are unable to provide accurate responses due to hearing difficulties may become sensitive and prone to aggression over time, often developing an increased dependence on their close family members [4].

On the other hand, the diagnosis of a child's HL has an emotional impact on parents as well [5]. Parents who are concerned about establishing relationships, parenting, and educating their children experience negative emotions such as shock, denial, helplessness, grief, anger, and anxiety [6, 7]. Consequently, the parent and child's psychological wellbeing (PWB) is affected [8]. The PWB of parents can only be restored if they can establish effective and efficient interaction with the community, alleviate their negative emotions, be satisfied with their lives, meet their psychological needs, pursue intrinsic goals, maintain desirable social relationships with the community, and thrive [9, 10].

It is recommended that newly becoming mothers utilize parenting skill acquisition programs, as these initiatives have been repeatedly reported to positively impact the PWB of parents in general [11-13]. Implementing such programs would be of great value for ensuring the PWB of parents and DHH children. An important example of such a program is the parent-child mother-goose program (P-CMGP) [14]. This group-based, enjoyable, and verbal program requires no specialized training for implementation. P-CMGP aims to enhance children's language and speech abilities, fostering secure attachment and bonding between parent and child [15]. The P-CMGP, generally used by parents and their children, is currently being implemented in some centers in many countries, including Canada, Australia, and the United States, as part of supportive interventions for children with DHH and their families [15, 16]. Several studies have indicated that implementing this program increases parents' sense of competency, self-efficacy, emotion regulation, self-confidence, and satisfaction with parenting. Furthermore, the program facilitates bringing parents and families together, creating opportunities for fostering social connection and enjoyable interactions, positively impacting the social development of parents [17-22].

Faranak P-CMGP derived from P-CMGP is used to improve the relationship between normal mothers and children with HL [23] and develop the speech and language skills of children under 3 years old [24]. The impact of the P-CMGP and Faranak P-CMGP on fostering attachment and the relationship between mother and children with HL have been reported in several studies. However, to our knowledge, no research has been published yet to evaluate the effect of the P-CMGP or Faranak P-CMGP on the PWB of the mothers of children with HL. The PWB of mothers plays a vital role in the overall development and evolution of children, particularly those with special needs. This study assessed the effects of Faranak P-CMGP on the PWB in mothers of children who are deaf and hard of hearing under 6 years old.

Materials and Methods

In this quasi-experimental study with pre-test, post-test and follow-up design, subjects were recruited from two family and DHH child centers in Borazjan and Ganaveh cities of Bushehr Province, Iran. Mothers of DHH children were aware of the goals of this study and informed written consent was obtained from all participants. They were selected through convenience sampling and divided randomly into the intervention and control groups.

Study Participants

Overall, 53 mothers of children who are DHH under the age of 6 (27 mother-child in the intervention group and 26 in the control group) were included in this study. Their children did not have any other disabilities except hearing impairment. Participants had not attended similar intervention classes previously. Participants who missed more than three training sessions were excluded.

The sample size was calculated based on 80% power, 5% alpha error, information from similar studies, and a dropout likelihood in each group. Therefore, 27 mothers in the intervention group and 26 in the control group were allocated.

Measurement

The Persian version of the Ryff PWB Scale was used to measure 6 aspects of wellbeing in the two intervention and control groups before, one month, and four months after the intervention.

Psychological Wellbeing Scale

In this study, the Persian version of the 18-item Ryff PWB scale (1989) assesses 6 dimensions of wellbeing: self-acceptance, positive relations with others, autonomy, environmental mastery, purpose in life, and personal growth. Each dimension consists of three questions using a 6-point scale, with responses ranging from 0 (strongly disagree) to 6 (strongly agree). The total score of these 6 dimensions reveals the range of PWB scores from 18 to 108 [25]. Sefidi and Farzad's psychometric study of the Persian version (2020) calculated the internal consistency of the questions using the Cronbach α , resulting in a score ranging from 0.65 to 0.75. In the factor analysis, 4 factors explained 37.50% of the total variance [26]. Moreover, Sadati Firoozabadi and Moltafet (2017) calculated the reliability of the test-retest of this scale at 36.39% variance for 3 factors [27]. The scale's reliability was calculated using the Cronbach α in the present study. The Cronbach α values for PWB and 6 dimensions were as follows: PWB, 0.802; self-acceptance, 0.819; positive relations with others, 0.781; autonomy, 0.790; environmental mastery, 0.802; purpose in life, 0.779; and personal growth, 0.882. It is worthwhile to mention that mothers of both groups completed all questionnaires.

Study Intervention

Faranak Parent-Child Mother Goose Program (P-CMGP)

Faranak P-CMGP is derived from P-CMGP. It promotes parent-child interaction and bonding through singing songs, rhymes, and stories. The Franak program used the content of songs, rhymes, and lullabies from Iranian culture and selections from the Faranak program book series [28]. The program began with a warm welcome, encouraging mothers to sit on mats in a circle and hold their children on their laps. The program is based on the mother's rhythmic singing with the child through movement as they look at each other (face-to-face), with eye contact, touch, and cuddling. Before the program starts, toys are given to the children to play, but no toys are used during the performance of the program. Two to three new rhymes and lullaby songs were performed

in each session, gradually using longer pieces. Previous songs were also repeated for the mother and child as a reminder. Two teachers were involved in implementing the program: The primary teacher was responsible for singing rhythmic, simple, and child-friendly songs, rhymes, and lullabies for mothers and children, and the second teacher collaborated in singing and facilitated the sessions.

Mothers of children in the intervention group participated in 30 weekly sessions (one-hour duration) of Faranak P-CMGP. Initially, the program was held by the group participation of mothers and their children at two centers for 6 sessions. Subsequently, due to the COVID-19 pandemic, the remaining sessions continued online via WhatsApp in 5 small mother-child groups. Because of the children's interest in technology, the online sessions attracted their attention and their families. Meanwhile, the control group received conventional programs. The training program content is presented in Table 1.

Data Analysis

Data were analyzed by repeated measures analysis of variance (ANOVA), with an alpha error of 0.05, using SPSS software, version 21.

Results

A total of 53 mothers with DHH children participated in this study. The mothers' mean age and standard deviation were 33.55±3.72 years. In terms of the educational level of participants, 41 mothers had a diploma (77%) and 12 bachelor's degrees (23%). There was no significant difference between the age and education levels of the mothers in the two groups (P>0.05). The characteristics of the children are presented in Table 2.

As shown in Table 2, almost all children had severe to profound HL. There was no statistically significant difference between the chronological age and hearing age of the children, as well as the communication mode between mother and child (verbal/sign language) (P>0.05). There was a statistically significant difference in the gender type of children in the two intervention and control groups (P=0.01). There were more boys than girls in the intervention group and vice versa in the control group.

Table 1. Details of faranak parent-child mother goose program sessions

Session No.	Subject	Aim	Content and Activities
1-6	-An introduction of Faranak P-CMGP -Singing interactive songs, rhymes, and Iullabies slowly	Strengthening positive relationships between mother and child as well as among mothers	-Warm welcome to participants -Providing oral information on the details of the program, goals, and contents of the study to mothers -Beginning sessions with interactive simple rhymes, such as "Hello, Hello" -Increasing the duration of cuddling, connecting, and communicating between mother and child -Giving priority to singing popular and tangible songs to mothers -Singing rhyme with harmonized body movements -Group participation in singing rhymes and lullabies -Singing lullabies to calm their babies, such as "Goodbye" or La-La-La's tune at the end of sessions -Allocating time to address questions from the mother
7-20	-Training participants to follow the program through WhatsApp -Asking mothers to include rhymes and lullabies as their routine daily program -Singing Rhymes voluntarily	-Improving mothers' mastery of managing the environment -Enhancing the mother- child bond -Developing mother's autonomy -Improving self- acceptance of mother	-Being familiar with the pattern of the program -Beginning to sing songs and Iullabies at home -Singing rhythmic songs and rhymes through body movement with eye contact and more touching -Experiencing more positive interactions and communicating -Continuing singing rhymes with more participation in the standing position -Repetition of child's favorite rhymes -Sharing mothers' experiences with each other on their common concerns after the session
21-30	-More mastery of singing -Internalizing rhymes and lullabies	-Strengthening mother's personal growth -Increasing purpose in life -Developing a sense of communication and social participation	-Expressing emotions like joy and smiling while singing rhymes -Singing local and traditional rhymes and lullabies by mothers if they want to -Experiencing a richer and deeper connection with rhymes and lullabies and sharing them in the group -Learning to enjoy and play with songs in their way

Archives of **Rehabilitation**

Table 2. Demographic characteristics of the study participants

Veriteblee		Interven	tion Group	Contro	l Group	P	
Variables	-	No. (%)	Mean±SD	No. (%)	Mean±SD		
Candan	Girl	11(40.77)		19(73.1)		0.01#	
Gender	Воу	16(59.3)	7(26.9)			0.01#	
Chronological age (y)		-	4.11±1.05	-	3.61±1.06	0.09*	
Hearing age (y)			0.69±1.88		0.79±1.65	0.25*	
	60-69			1(3.8)			
Hearing loss in better ear (db)	70-89	13(48.1)	84.07±7.34 15(57.7)		83.26±7.99	0.70*	
	90 and up	14(51.9)	10(38.5)				
Communication Mode of	Verbal lan- guage	13(48.1)		16(61.5)		0.22#	
mother-child	Sign language	14(51.9)	10(38.5)			0.33#	

 * t-test, $^\#$ Chi-square test.

Archives of **Rehabilitation**

Table 3. Repeated measures analysis of variance in the pre-test, post-test, and follow-up for psychological wellbeing and its 6 dimensions in the study mothers

			Mear	n±SD					
Variables	Pre-test		Post-test		Follow-up		Repeated Measures	Effect Size	
	Intervention	Control	Intervention	Control	Intervention	Control			
Self-acceptance	13.51±2.79	13.38±1.16	15.81±0.78	13.57±1.50	15.07±0.99	13.69±1.15	0.001	0.15	
Positive relationship with others	13.14±2.36	14.15±1.48	16.22±1.36	14.07±1.76	17.59±0.69	14.19±0.85	0.001	0.44	
Autonomy	13.40±1.71	13.73±2.35	14.51±1.86	13.38±2.36	14.88±1.64	12±1.87	0.005	0.37	
Mastery of the environment	14.66±1.73	14.57±1.73	15.11±2.06	14.61±2.06	16.81±1.14	14.19±1.14	0.005	0.20	
Purpose in life	13.22±2.35	13.38±1.20	15.14±1.48	13.69±1.40	15.63±0.79	13.73±0.53	0.001	0.15	
Personal growth	15.11±1.36	15.15±0.83	17.14±0.86	15.30±1.08	16.92±0.87	15.23±0.65	0.001	0.26	
Psychological wellbeing	83.07±8.09	84.38±4.29	93.96±4.97	84.65±4.89	96.92±2.70	83.03±2.63	0.001	0.54	

Rehabilitation

All variables were normally distributed. Before repeated measures ANOVA, the sphericity of changes within and between subjects was confirmed using the Greenhouse-Geisser correction. Table 3 shows the results of repeated measures ANOVA for comparing the effect size and mean scores of PWB and the six dimensions in mothers of the two groups at three time of measurements: pre-test, post-test, and follow-up.

Statistically significant differences were found in the mean score of PWB between the mothers of the two groups: an intervention and a control group (P<0.001).

The repeated measures ANOVA showed a statistically significant difference between the mean scores of PWB of mothers of the two groups in three time points of measurements (P<0.001). Pairwise comparisons of this difference indicated that: 1. A statistically significant difference was found in mothers' mean scores of PWB between the two intervention and control groups before and after the intervention (P<0.001). 2. There was no statistically significant difference in mothers' mean scores of PWB between the intervention and control groups one month and four months after the intervention and during follow-up (P=0.75). Furthermore, mothers in the intervention group exhibited better performance in the 6 dimensions of PWB: self-acceptance, positive relationships with others, autonomy, mastery of the environment, purpose in life, and personal growth (P=0.001) in all instances) in post-test and follow-up. Based on the Eta squared coefficient, 54% of the changes between the

scores of mothers in the two groups are attributed to the intervention (Table 3).

Discussion

Thirty training sessions of P-CMGP led to a significant improvement in the PWB of mothers of DHH children as well as in 6 wellbeing dimensions: self-acceptance, positive relations with others, autonomy, environmental mastery, purpose in life, and personal growth in post-test and follow-up.

Utilizing parenting skill acquisition programs is essential for PWB of mothers of children with HL, as one of the most important dimensions is establishing a strong mother-child relationship. The present study demonstrated that the Faranak Program has a significant effect on the PWB of mothers and their 6 dimensions, and its effectiveness was statistically significant after at least 4 months of follow-up. The Faranak Program, a groupbased, parent-centered, and joyful program, facilitated a stronger mother-child relationships and improved the connections among mothers compared to other aspects of wellbeing. This result could be due to the following reasons: One possible reason is that this research was performed during the COVID-19 pandemic, which brought about high levels of stress, isolation, and reduced social connections. Another possible reason could be the reduction of feelings of loneliness that mothers might experience when dealing with DHH children by meeting the time of mothers who have overcome similar challenges. They also realized that other mothers confronted similar challenges, allowing them to consult with one another.

The results of this study on the effect of the Faranak program on the improved relationship between mother and child, as well as among the mothers, were in accordance with other studies, such as Carroll [22], Weis [21], Terrett, White, and Terrett [19], and Koohi et al. [23]. In all mentioned studies, songs, rhymes and lullabies have been used as tools to help parents in building stronger relationship with children who have HL. For example, the results of the study by Kohi et al. revealed an effect size of 0.64 after the implementation of the Faranak program on the relationship between mothers and children with HL. This effect size was higher than the one obtained in the present study (0.44). A possible reason for the greater effect observed in the study by Kohi et al. may be attributed to the in-person format of the Faranak program rather than online.

Many studies have been conducted to improve the PWB in mothers of children with HL using various intervention strategies. For instance, Foladi et al. investigated the effect of "group narrative therapy" on PWB in mothers of children with hearing impairment [29]. They demonstrated an effect size of 0.66 following the implementation of group narrative therapy on PWB in mothers, which was higher than the effect size obtained in the present study (0.54). However, due to the differences in time and location, as well as the variations in the implementation of the research between these two studies (this study and the study conducted by Foladi et al.), it cannot be certainly stated that the group narrative therapy approach was more effective than the Faranak program. However, further research must be conducted to compare the effect size on mothers of children with HL.

In this study, the Faranak program enhanced the mother-child relationship with an effect size of 0.44. However, Abbaszadeh et al., who applied the "positive parenting program" as an intervention strategy to improve the relationship, reported no statistically significant effect [30]. It seems that several factors have influenced their research outcomes, consisting of the differences in tools, the inadequacy of intervention content, the limited focus on coping strategies for mental health issues, and the acceptance of hearing impairment by mothers. Abbaszadeh's research was conducted in Tehran, Iran, under specific time and social conditions, and parents could not access online methods, which led to the discontinuity of

the training sessions. The present study was performed in smaller cities where parents were already familiar with the center and instructors and easy access to online methods, leading to continuity of training sessions. However, although both studies were conducted during the COVID-19 pandemic, the research conditions were entirely different.

There are some limitations in this study. This research was implemented during the COVID-19 pandemic, and it suffered from social isolation, which may have a greater impact on outcome measures compared with post-COVID-19 pandemic conditions. Furthermore, as the sessions were held online (audio and video), the effect size of the face-to-face program may differ from what was estimated through an online program. Since the study was conducted in two small cities in Iran, the results cannot be generalized to all Iranian mothers and, of course, mothers in the world.

Conclusion

This research demonstrated a positive statistically significant effect of the Faranak P-CMGP on the PWB in mothers of DHH children. The interactions created during this program provided a platform for mothers to increase their knowledge about building relationships with DHH children through songs, rhymes, and lullabies. The Faranak program effectively promoted personal growth, autonomy, and PWB for mothers while also creating an opportunity for social connections among the mothers. The present study also indicated that strengthening the parent-child relationship, especially for mothers with DHH children, can be easily achieved by implementing the Faranak program. However, further research with a larger sample size seems necessary. It is recommended that educators of children with HL and early intervention specialists benefit from this program alongside other educational and rehabilitation programs for children with HL. Additionally, conducting online group programs can be a suitable alternative for mothers who cannot attend face-to-face sessions for any reason, allowing them to benefit from the Faranak program.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines

The study was approved by the Research Ethics Committee of Shiraz University, Iran (Code: SEP.14023.48.4840). Written informed consent was obtained the mothers of all children.

Funding

This article was extracted from the master's thesis of the second author at the Department of Psychology and Education of Exceptional Children, Faculty of Education and Psychology, Shiraz University, Shiraz, Iran. This research did not receive any specific grant from funding agencies in the public, commercial, or not-for profit sectors.

Authors' contributions

Conceptualization: Somayeh Sadat Sadati Firoozabadi, Guita Movallali, and Hakimeh Sadeghikhah; Implementing P-CMGP, data collection, and data analysis: Tahereh Soleimanieh-Naeini and Hakimeh Sadeghikhah; Writing, review & editing: Somayeh Sadat Sadati Firoozabadi, Tahereh Soleimanieh-Naeini, and Guita Movallali; Final approval: All authors.

Conflict of interest

The authors declared no conflict of interest.

Acknowledgments

The authors would like to thank the mothers and children who participated in this study and the authorities of the family centers for deaf and hard of hearing children in Borazjan and Ganaveh counties in Bushehr, Iran, for their cooperation in this research. The authors also would like to thank Dr. Nikta Hatamizadeh and Dr. Enayatollah Bakhshi for their invaluable guidance.

زمستان ۱۴۰۳. دوره ۲۵. شماره ۴ توانبخننني

مقاله يژوهشي

تأثير برنامه والد–کودک فرانک بر بهزيستي روانشناختي مادران کودکان کمشنوا و ناشنوا

طاهره سليمانيه نائيني٬ 👵 حكيمه صادقي خواه٬ 👵 •سميه سادات ساداتي فيروز آبادي٬ 🗗 گيتا موللي 🔭

١. مركز تحقيقات توانبخشي اعصاب اطفال، دانشگاه علوم توانبخشي و سلامت اجتماعي، تهران، ايران.

۲. گروه روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

٣. گروه روانشناسي و آموزش كودكان استثنايي، مركز تحقيقات توانبخشي اعصاب اطفال، دانشگاه علوم توانبخشي و سلامت اجتماعي، تهران، ايران.

Citation Soleimanieh-Naeini T, Sadeghikhah H, Sadati Firoozabadi SS, Movallali G. [The Effects of the Faranak Parent-Child Mother Goose Program on the Psychological Wellbeing of Mothers of Deaf and Hard of Hearing Children (Persian)]. Archives of Rehabilitation. 2025; 25(4):848-863. https://doi.org/10.32598/RJ.25.4.3856.1

doi https://doi.org/10.32598/RJ.25.4.3856.1

هدف مواجهه با کمشنوایی کودک میتواند به رابطه بین مادر_کودک و بهزیستی روانشناختی مادران آسیب بزند و مداخلات زودهنگام کودکان با کمشنوایی می بایست به این آسیب احتمالی مادران نیز بپردازند. برنامه والدـکودک فرانک بر گرفته از برنامه والد کودک مامان غازه است و برای رشد گفتار و زبان کودکان و بهزیستی روانشناختی مادران استفاده می شود. این پژوهش با هدف تعیین تأثیر برنامه والد کودک فرانک بر بهزیستی روانشناختی مادران کودکان کهشنوا و ناشنوای زیر ۶ سال انجام شد.

روش بررسی این پژوهش از نوع نیمهتجربی با طرح پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل تمامی مادران دارای کودکان کمشنوا و ناشنوا بودند که از دو مرکز خانواده و کودک کمشنوا در دو شهر از استان بوشهر خدمات دریافت کردند. شرکت کنندهها به روش نمونه گیری دردسترس انتخاب شدند و بهطور تصادفی ساده در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. ۵۳ مادر دارای کودک کم شنوا و ناشنوا (۲۷ نفر در گروه آزمایش و ۲۶ نفر در گروه کنترل) در این مطالعه شرکت کردند. گروه آزمایش ۳۰ جلسه ۱ ساعته در هر هفته در برنامه والد کودک فرانک شرکت کردند. گروه کنترل مراقبتها و برنامههای معمول را دریافت کردند. برای سنجش بهزیستی روانشناختی و ابعاد آن در دو گروه از نسخه فارسی ابزار مقیاس بهزیستی روانشناختی ریف استفاده شد.

یافتهها یافتهها نشان داد اختلاف معنیدار آماری بین میانگین نمره بهزیستی روانشناختی بین مادران دو گروه آزمایش و کنترل وجود داشت (P<٠/٠٠١). همچنین مادران گروه آزمایش در ۶ بعد بهزیستی روانشناختی، پذیرش خود، روابط مثبت با مادران دیگر، خودمختاری، تسلط بر محیط، هدفمندی در زندگی و رشد فردی (۱ ۰۰/۰۰ در همه موارد) در پس آزمون و پیگیری عملکرد بهتری داشتند. براساس مجذور ضریب اتا، ۵۴ درصد از تغییرات بین نمرات مادران دو گروه مربوط به مداخله صورت گرفته می باشد.

نتیجه گیری نتایج این پژوهش، اثر مثبت برنامه والدـکودک فرانک را بر بهزیستی روانشناختی مادران کودکان کمشنوا و ناشنوا نشان داد. باتوجهبه اندازه اثر قابل توجه (۵۴ درصدی) حاصل از برنامه فرانک و سهولت اجرای آن به نظر میرسد بتوان از آن در کنار مداخلات توانبخشی زودهنگام کودکان کمشنوا و ناشنوا برای تأمین بهزیستی روانشناختی مادر و بهبود روابط مادر ـ کودک استفاده شود. كليدواژهها بهزيستي روانشناختي، والدكودك، ناشنوا، كمشنوا، مداخله زودهنگام

تاریخ دریافت: ۱۱ دی ۱۴۰۲ تاریخ پذیرش: ۲۷ خرداد ۱۴۰۳ تاریخ انتشار: ۱۲ دی ۱۴۰۳

* نویسنده مسئول:

دكتر سميه سادات ساداتي فيروز آبادي

نشانی: شیراز، دانشگاه شیراز، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، گروه روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی. تلفن: ۹۸۸ (۹۱۷) ۸۹۶۱۴۰۳

رایانامه: somayehsadati@shirazu.ac.ir

Copyright @ 2025 The Author(s);

This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (CC-By-NC: https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/legalcode.en), which permits use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited and is not used for commercial purposes.

زمستان ۱۴۰۳. دوره ۲۵. شماره ۴

مقدمه

کمشنوایی و ناشنوایی یکی از چالشهای سلامت عمومی جهانی است. در حال حاضر حدود ۱/۶ میلیارد نفر (۲۰/۳ درصد جمعیت جهان) با این اختلال زندگی می کنند. سازمان بهداشت جهانی اتخمین زده است که تا سال ۲۰۵۰، حدود ۲/۵ میلیارد نفر شامل ۳۴ میلیون کودک در دنیا دچار کم شنوایی باشند [۱]. از اثرات کمشنوایی در کودکان، آسیب شدید کسب مهارتهای گفتار و زبان است. این کودکان در استفاده مناسب از زبان و ارتباط برقرار کردن نسبت به همسالان شنوای خود ضعف دارند که فرصتهای تعامل اجتماعی آنان را محدود می کند [۲، ۳]. کودکانی که بهدلیل نشنیدن نمی توانند پاسخ درستی دهند، پس کودکانی که بهدلیل نشنیدن نمی توانند پاسخ درستی دهند، پس از مدتی حساس و پرخاشگر می شوند و معمولاً وابستگی شدید به اطرافیان نزدیک خود پیدا می کنند [۴].

ازسوی دیگر، مواجه شدن با تشخیص که شنوایی فرزند، برای والدین یک ضربه عاطفی است [۵]. والدینی که دغدغه برقراری ارتباط، فرزند پروری و آموزش فرزند خود دارند، دچار هیجانهای منفی مانند شوک، انکار، درماندگی، غم و اندوه، خشم و اضطراب می شوند [۶، ۷]. به این ترتیب، بهزیستی روانشناختی والد و کودک متأثر می شود [۸]. تنها زمانی می توان بهزیستی روانی را به والدین بازگرداند که بتوانند تعامل کارآمد و مؤثر برقرار کنند، عواطف منفی آنها برطرف شوند تا از زندگی خود احساس رضایت داشته باشند و بتوانند نیازهای روانشناختی خویش را تأمین کنند، به جستوجوی اهداف درونی بپردازند، با اجتماع رابطه مطلوب برقرار کنند و رشد کنند [۹، ۱۰].

امروزه استفاده از برنامههای مهارت آموزی والدگری برای مادرانی که به تازگی صاحب فرزند می شوند توصیه می شود، چراکه تأثیر این برنامهها در ارتقاء بهزیستی روانشناختی عامه والدین مکرراً گزارش شده است [11-1]. به نظر می رسد اجرای چنین برنامههایی برای تأمین بهزیستی روانشناختی والد کودک کم شنوا و ناشنوا، اهمیت دو چندان داشته باشد. برنامه « والد کودک مامان غازه [11]. این برنامه گروهی، مامان غازه [11]. این برنامه گروهی، شاد و شفاهی است و اجرای آن به آموزشهای تخصصی نیاز ندارد. هدف اجرای برنامه مامان غازه بهبود مهارتهای زبانی و گفتاری کودکان و تقویت رابطه و دلبستگی ایمن والد کودک است [11].

این برنامه که برای عامه والدین و فرزندان آنها استفاده می شود، هم اکنون در بعضی از مراکز استرالیا، کانادا و ایالات متحده آمریکا به عنوان بخشی از مداخلات حمایتی کودکان کم شنوا و ناشنوا و خانواده به اجرا در می آید [۱۵، ۱۶]. نتایج پژوهشهای متعدد نشان داده است اجرای این برنامه، حس توانمندی، خودکار آمدی،

تنظیم هیجانات و اعتمادبهنفس والدین را افزایش داده و رضایت آنها را از فرزندپروری بهبود بخشیده است. همچنین با گردهم آمدن والدین و خانوادهها، فضا برای ایجاد ارتباط اجتماعی و لذت بردن از تعامل با همدیگر به وجود آمد و بر رشد اجتماعی والدین تأثیر مثبتی داشته است [۱۷-۲۲].

برنامه والدـکودک فرانک از برنامه مامان غازه برگرفته شده است و برای بهبود رابطه مادر شنوا با کودک کمشنوا [۲۳] و مهارتهای گفتار و زبان کودکان کمشنوای زیر ۳ سال بهطور موفقیتآمیز به کار برده شده است [۲۴]. طی چند مطالعه تأثیر برنامه مامان غازه و فرانک در ار تقاء دلبستگی و رابطه مادر ـکودک کمشنوا مشاهده شده است [۲۳–۲۳]. باتوجهبه دانش نویسندگان این مطالعه، تاکنون پژوهشی که اثر برنامه مامان غازه یا فرانک را بر بهزیستی روانشناختی مادران کودکان کمشنوا و ناشنوا سنجیده باشد، منتشر نشده است. بهزیستی روانشناختی مادران در رشد و تکامل همهجانبه کودکان، بهویژه کودکان با نیازهای ویژه نقش حیاتی دارد. بنابراین مطالعه حاضر با هدف تعیین ویژه نقش حیاتی دارد. بنابراین مطالعه حاضر با هدف تعیین کودکان کمشنوا و ناشنوای زیر ۶ سال انجام شد.

روش بررسی

این پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری با گروه کنترل بود. در این پژوهش مداخلهای به روش نمونه گیری در دسترس ۵۳ مادر دارای کودک کهشنوا و ناشنوای زیر ۶ سال از دو مرکز خانواده و کودک کهشنوای شهرهای برازجان و گناوه از استان بوشهر شرکت کردند. این مادران پس از آنکه طی جلسهای هدف و روش اجرای پژوهش برای ایشان توضیح داده شد و پس از امضای فرم رضایت آگاهانه، براساس انتخاب تصادفی ساده در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند.

شركتكنندگان

مادران شرکت کننده در این پژوهش، فرزند کمشنوا و ناشنوای زیر ۶ سال داشتند و فرزند آنها بهجز مشکل شنوایی به معلولیت دیگری دچار نبود و تاکنون در کلاسهای مداخلهای مشابه شرکت نکرده بود. شرکت کنندگانی که بیشتر از ۳ جلسه آموزشی غیبت داشتند از مطالعه خارج شدند.

حجم نمونه با توان ۸۰ درصد، خطای آلفای ۵ درصد، با استفاده از اطلاعات به دست آمده از پژوهشهای مشابه و با احتمال ریزش در هر گروه محاسبه شد. به این ترتیب، ۲۷ مادر کودک کمشنوا و ناشنوا در گروه آزمایش و ۲۶ مادر کودک کمشنوا و ناشنوا در گروه کنترل جای گرفتند.

^{1.} World Health Organization (WHO)

^{2..} Parent-Child Mother Goose Program (P-CMGP)

توالبخنننی زمستان ۱۴۰۳. دوره ۲۵. شماره ۴

سنجش وابزار سنجش

برای سنجش بهزیستی روانشناختی در دو گروه آزمایش و کنترل، قبل از مداخله و همچنین ۱ ماه و ۴ ماه بعد از مداخله از نسخه فارسی ابزار مقیاس بهزیستی روانشناختی استفاده شد.

مقياس بهزيستي روانشناختي

در این پژوهش از نسخه فارسی مقیاس بهزیستی روانشناختی ریف (۱۹۸۹)، فرم ۱۸ سؤالی استفاده شد. این ابزار، بهزیستی روانشناختی را در ۶ بعد پذیرش خود، روابط مثبت با دیگران، خودمختاری (استقلال)، تسلط بر محیط، هدفمندی در زندگی و رشد فردی میسنجد. هر بعد شامل ۳ سؤال میباشد و از مجموع نمرات این ۶ بعد، دامنه نمره بهزیستی روانشناختی (۱۸ مجموع نمرات این ۶ بعد، دامنه نمره دهی از مقیاس نمره گذاری ۶ درجهای لیکرت (۱ = کاملاً مخالفم، ۲ = تاحدودی مخالفم، ۳ = کمی مخالفم، ۴ = کمی موافقم، ۵ = تاحدودی موافقم، ۶ = کاملاً موافقم) استفاده شد [۲۵].

سفیدی و فرزاد در مطالعه روانسنجی نسخه فارسی (۱۳۹۱)، همسانی درونی سؤالات را به روش آلفای کرونباخ بین ۴/۵۰ تا ۱/۷۵ محاسبه کردند. در تحلیل عاملی، در مجموع ۴ عامل ۵۰/۳۷ درصد کل واریانس را تبیین میکردند [۲۶]. همچنین ساداتی فیروزآبادی و ملتفت (۱۳۹۶) پایایی آزمون بازآزمون این مقیاس را ۳۶/۳۹ درصد واریانس برای ۳ عامل محاسبه کردند [۲۷]. در پژوهش حاضر، پایایی ابزار به روش آلفای کرونباخ محاسبه شد. مقدار آلفای کرونباخ برای بهزیستی روانشناختی برابر با ۱۸/۰، پذیرش خود برابر با ۱۸/۰، روابط مثبت با دیگران برابر با ۱۸/۰، خودمختاری برابر با ۱۸/۰، تسلط بر محیط برابر با ۱۸/۰، هدفمندی در زندگی برابر با ۱۸۷۰، و رشد فردی برابر با ۱۸/۰، محاسبه شد. پرسشنامهها توسط مادران هر دو گروه تکمیل شد.

مداخله

برنامه والد_كودك فرانك

برنامه «والدـکودک فرانک» برگرفته از برنامه «والدـکودک مامان غازه» است که بر تقویت تعامل و رابطه مادر و کودک ازطریق شعر و داستان تمرکز دارد. در برنامه فرانک از محتوای شعرها و لالاییهای موجود در فرهنگ ایرانی و مجموعه شعرهای برنامه فرانک استفاده شد [۲۸]. این برنامه با خوش آمدگویی و احوالپرسی آغاز شد و مادران و کودکان بر روی تشکچه دور هم گرد آمدند. این برنامه مبتنی بر خواندن شعر و لالایی آهنگین مادر با کودک است، ضمن آنکه مادر و کودک به هم نگاه

می کنند، اجرای حرکتی دارند و با هم ارتباط چشمی و لمسی دارند. در هنگام اجرای برنامه از هیچ نوع اسباببازی استفاده نمی شود. ویژگی شعرهای برنامه این است که هر جلسه ۲ تا ۳ شعر و لالایی متفاوت و جدید خوانده شد و به تدریج از شعرهای طولانی تر استفاده شد. همچنین شعرهای قبلی تکرار شدند تا مادر و کودک آنها را به خاطر بسپارند. برای اجرای برنامه وجود دو مربی ضروری است: مربی اول مسئول خواندن شعرها و لالاییهای موزون، ساده و کودکانه برای مادران و کودکان بود و مربی دوم در خواندن شعرها همکاری داشت و تسهیل گر جلسهها بود.

در این پژوهش گروه آزمایش بهمدت ۳۰ جلسه ۱ ساعته به فواصل ۱ هفته، در برنامه والد کودک فرانک شرکت کردند. در ابتدا برنامه با حضور و مشارکت گروهی مادران و کودکان در دو مرکز خانواده و کودک کم شنوا بهمدت ۶ جلسه برگزار شد. دو مرکز خانواده و کودک کم شنوا و ارتباط آنلاین با مربی اول بهمدت ۶ جلسه برگزار شد. سپس بهدلیل شیوع کووید 1، آموزش برنامه بهصورت مجازی ازطریق واتساپ در ۵ گروه کوچک مادر کودک ادامه یافت و بهدلیل علاقه کودکان به تکنولوژی، موردتوجه آنها ادامه یافت و بهدلیل علاقه کودکان به تکنولوژی، موردتوجه آنها و خانوادهها قرار گرفت. گروه کنترل برنامههای معمول را دریافت کردند. محتوای برنامه آموزشی در جدول شماره ۱ بهطور مختصر ذکر شده است.

تجزيه وتحليل دادهها

برای بررسی معنیداری تفاوت دو گروه آزمایش و کنترل از روش تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر با سطح خطای نوع اول ۰/۰۵ و از نرمافزار SPSS نسخه ۲۱ استفاده شد.

بافتهها

در این پژوهش جمعاً ۵۳ مادر کودک کهشنوا و ناشنوا شرکت کردند. میانگین و انحراف معیار سن مادران بهترتیب ۳۳/۵۵ و ۳۲/۷۲ سال بود. میزان تحصیلات ۴۱ نفر دیپلم (۷۷ درصد) و ۱۲ نفر کارشناسی (۲۳ درصد) بود. بین سن و تحصیلات مادران دو گروه آزمایش و کنترل تفاوت معنیداری وجود نداشت (۹۶۰/۰۵). ویژگیهای کودکان شرکتکننده در مطالعه در جدول شماره ۲ ارائه شده است.

همان گونه که در جدول شماره ۲ مشاهده می شود تقریباً همه کودکان دارای کم شنوایی شدید یا عمیق بودند. اختلاف معنی دار آماری بین سن تقویمی و سن شنیداری کودکان و همچنین روش برقراری ارتباط بین مادر و کودک (کلامی اشاره) وجود نداشت (۹>۰/۰۵). ترکیب جنسی کودکان در دو گروه آزمایش و کنترل تفاوت معنی دار داشت (P=-1/-1). به این ترتیب که در گروه آزمایش پسران بیش از دختران بودند، امّا در گروه کنترل برعکس دختران بیشتر بودند.

3.. Scale of Psychological Well-Being (PWB)

زمستان ۱۴۰۳. دوره ۲۵. شماره ۴

جدول ١.شرح جلسات برنامه والد كودك فرانك

شرح محتوا و فعاليت	اهداف	عنوان	جلسه
- خوش آمدگویی به شرکت کنندگان برنامه - معرفی برنامه، اهداف و محتوای آن به مادران - شروع جلسات با خواندن شعرهای تعاملی ساده مثل «سلام» - صرف زمان بیشتر برای در آغوش گرفتن کودک و برقراری ارتباط مادر و کودک - اولویت دادن به خواندن شعرهای ملموس برای مادران - خواندن شعرهای توأم با حرکت هماهنگ مثل «عمو زنجیرباف، گرگم و گله میبرم» - خواندن شعرهای توأم با حرکت هماهنگ مثل «عموها و لالاییها - مشارکت گروهی در خواندن شعرها و لالاییها - خواندن لالایی برای آرام کردن کودکشان مثل لالایی خداحافظی» یا «لا-لا-لا» در پایان جلسهه	تقویت ارتباط مثبت مادر _ کودک و با مادران دیگر	– معرفی برنامه « واللــکودک فرانک » – خواندن شعرها و لالاییهای تعاملی به آرامی	1 - -۶
– آشنا شدن مادران و کودکان با الگوی برنامه – شروع خواندن شعرها در خانه – خواندن شعرهایی مثل «چشم چشم دو ابرو» همراه با حرکت، برقراری ارتباط چشمی و لمس بیشتر کودک – برقراری ارتباط و تعاملهای مثبت بیشتر – تداوم خواندن شعرها با مشارکت بیشتر مادر و کودک در وضعیت ایستاده – تکرار شعرهای موزون موردعلاقه کودک – صحبت کردن مادران با یکدیگر از دغدغههای مشابه شان پس از اتمام جلسه	– بهبود توانایی مادران در تسلط بر محیط پیرامونشان – تقویت رابطه مادر با کودک – رشد حس خودمختاری مادران – بهبود حس پذیرش مادران	– آموزش به شرکت کنندگان برای پیگیری برنامه ازطریق واتساپ – درخواست از مادران برای کنجاندن شعر و لالایی در برنامه منظم روزانهشان – خواندن شعرها بهصورت دلوطلبانه	Y -Y•
– ابراز احساسات شادی و خنده هنگام خواندن شعرها و لالاییها – خواندن شعرها و لالاییهای عامیانه و محلی توسط مادران درصورت تمایل آنها – برقراری ارتباط عمیقتر با شعرها و لالاییها و به اشتراک گذاشتن آنها در گروه – یادگیری لذت بردن و بازی کردن از خواندن شعرها به روش خودشان توانیخنا	– تقویت رشد فردی مادران – افزایش حس هدفمندی در زندگی – رشد حس رابطه و مشارکت اجتماعی	– تسلط بیشتر بر شعرخوانی – درونی تر شدن شعرها و لالاییها	۲۱-۳ ۰

و ابعاد آن در مادران دو گروه آزمایش و کنترل در سه سنجش

پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری نشان میدهد.

نتیجه آزمون نشان داد اختلاف معنی دار آماری بین میانگین نمره بهزیستی روانشناختی مادران در دو گروه آزمایش و کنترل وجود دارد (۲۰۰۱).

کلیه متغیرها از توزیع نرمال برخوردار بودند. قبل از انجام تحلیل واریانس اندازهگیری مکرر، کرویت تغییرات ایجادشده درون آزمودنی و بین آزمودنی با استفاده از آزمون گرین هاوس گیسر تأیید شد.

جدول شماره ۳ نتایج تحلیل واریانس با اندازههای مکرر را جهت مقایسه اندازه اثر و میانگین نمره بهزیستی روانشناختی

جدول ۲. ویژگیهای کودکان شرکتکننده در مطالعه

H + 1 1.2		گین±انحرافمعیار	تعداد(درصد)/ميانا		گروه _	
مقدار احتمال	كنترل	,	مايش مايش	آز		یژگی کودک
P=+/+ **		19(47/1)	-	11(4-14)	دختر	•
F=+/+)	_	Y(YF/9)	-	18 (BUT)	پسر	جنس
P=+/+9*	4/21±1/+2	-	4/11±1/+8	-	ل)	سن تقویمی (سا
P=+/Y&*	\ <i>\F</i> &±+/ Y 9	-	1/M±+/ <i>9</i> 9	-	ال)	سن شنیداری (س
		١(٣/٨)		-	<i>5</i> 9–5+	
P=+/Y+*	<i>\\</i> "/\' \ \"	16(64/4)	⋏ ۴/+¥±¥/٣۴	18(FN1)	X9-Y +	کم شنوای <i>ی</i> درگوش برتر (دس <i>ی</i> بل)
		۱۰(۳۸۵)		14(01/4)	۹۰ و بالاتر	,
D /www.ee		18(81/0)	-	18(FN1)	زبان کلامی	روش ارتباطی مادر_کودک
P=+/YY **	-	۱۰(۳۸/۵)		14(01/9)	زبان اشاره	

*تى تست، ** كاىاسكوئر

توانبخنننی زمستان ۱۴۰۳. دوره ۲۵. شماره ۴

. مانشناختی مششر مدر آن در مادران دم گرمم	ن برس آنمون م درگردی نمره دونست	جدول ۳. نتایج تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر پیش آزمور
روانستاختی و سس بعد آن در مادران دو خروه	ن، پسارمون و پیتیری نمره بهریستی	جنون ۱۰ سایج تحلیل واریانس با اندازه نیزی محرر پیسارمور

			میانگین±ان	حرافمعيار				
متغيرها	پیش آزمون		پسآزمون		پیگیری		اندازهگیری مکرر	اندازه اثر
	آزمایش	كنترل	آزمایش	كتترل	آزمایش	كتترل		
پذیرش خود	17/01±7/49	14/47∓1/18	۱۵/۸۱±۰/۷۸	\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\	16/+Y±+/99	\٣/۶٩±\/\۵	•/••1	٠/١۵
روابط مثبت با دیگران	\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\	14/10±1/4A	18/77±1/78	*/•V±\/Y۶	\Y/∆9±+/۶9	ነ۴/ነ۹±•/ አ ۵	•/••١	•/۴۴
خودمختاري	17/4·±1/V1	\\\\\\±\/\\	14/01±1/15	\٣/٣\±٢/٣۶	14/M±1/84	\Y±\/ X Y	٠/٠٠۵	·/٣Y
تسلط بر محیط	14/88±1/17	*/&Y±\/Y\	10/11±7/+8	14/81±4/+8	\\$/\\±\/*	14/19±1/14	٠/٠٠۵	٠/٢٠
هدفمندی در زندگی	\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\	\٣/٣\±\/٢+	10/14±1/4X	14/89∓1/4+	1۵/۶۳±+/ ۷ ٩	\\\\\\±+/&\	•/••\	-/10
رشد فرد <i>ی</i>	10/11±1/٣۶	\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\	\Y/\ * ±+/\\$	16/8+±1/+A	\\$/9Y±+/AY	۱۵/۲۳±٠/۶۵	•/••1	-/۲۶
بهزيستي روانشناختي	۸۳/•٧ <u>±</u> ۸/•٩	ለ የ /٣ለ <u>±</u> ۴/۲۹	97/95 <u>±</u> 4/97	ለ ኖ /۶۵ <u>±</u> ኖ/ለዓ	95/97 <u>±</u> 7/V+	۸٣/+٣±٢/۶٣	+/++1	-/54

نتیجه آزمون اندازههای تکرار بین میانگین نمره بهزیستی روانشناختی نشان داد اختلاف معنی دار آماری بین مادران در سه سنجش مختلف وجود دارد (۲۰۰/۰۰۱). در مقایسههای دوتایی این اختلاف نشان داد که

 اختلاف معنی دار آماری بین میانگین نمرات بهزیستی روانشناختی مادران بین دو گروه آزمایش و کنترل، قبل و بعد از مداخله وجود دارد (۲۰۰۱).

 اختلاف معنی دار آماری بین میانگین نمرات بهزیستی روانشناختی مادران بین دو گروه آزمایش و کنترل، بعد از مداخله
 ماه) و پیگیری (۴ ماه) وجود ندارد (P=۰/۷۵).

همچنین مادران گروه آزمایش در ۶ بعد بهزیستی روانشناختی، پذیرش خود، روابط مثبت با دیگران، خودمختاری، تسلط بر محیط، هدفمندی در زندگی و رشد فردی (۲۰۰۱-۱۹ در همه موارد) در پسآزمون و پیگیری عملکرد بهتری داشتند. براساس مجذور ضریب اتا، ۵۴ درصد از تغییرات بین نمرات مادران دو گروه، مربوط به مداخله صورتگرفته می باشد (جدول شماره ۳).

بحت

اجرای برنامه والد کودک فرانک طی۳۰ جلسه بهمدت ۱ ساعت به افزایش معنی دار نمره بهزیستی روانشناختی مادران کودکان کمشنوا و ناشنوای گروه آزمایش در پس آزمون و پیگیری، همچنین افزایش معنی دار نمرههای ۶ بعد بهزیستی روانشناختی آنها، پذیرش خود، روابط مثبت با دیگران، خودمختاری، تسلط بر محیط، هدفمندی در زندگی و رشد فردی منجر شد.

استفاده از برنامههای مهارت آموزی والدگری برای تأمین بهزیستی روانشناختی والد کودک کمشنوا و ناشنوا ضروری است،

زیرا یکی از مهمترین جنبهها برقراری ارتباط بهتر مادر-کودک است. پژوهش حاضر نشان داد برنامه فرانک بر بهزیستی روانشناختی مادران و ابعاد آن تأثیرگذار است و اثر مداخله تا حداقل ۴ ماه پس از انجام مداخله باقی ماند. برنامه فرانک که برنامه گروهی والدمحور و شاد است، ارتباط بهتر مادر-کودک و مادران با یکدیگر را نسبت به سایر ابعاد بهزیستی بیشتر میسر کرد که احتمالاً می تواند به این دلایل باشد:

- یکی از دلایل احتمالی این بود که این پژوهش در دوره همه گیری کووید-۱۹ که برای مردم استرس زیاد، انزوا و خلاء ارتباطی با جامعه درپی داشت، اجرا شد.

-شاید یکی از دلایل دیگر، ملاقات مادرانی که از عهده مشکلاتشان برآمدند، سبب شد احساس تنهایی که ممکن است در برخورد با کودک داشته باشند کمتر شود. آنها همچنین متوجه شدند که مادران دیگر نیز با چالشهای مشابهی روبهرو هستند و می توانند با یکدیگر مشورت کنند.

در تبیین تأثیر برنامه فرانک بر ارتباط بهتر مادر-کودک و مادران با یکدیگر که یکی از بعدهای بهزیستی روانشناختی در این پژوهش است، این یافته با نتایج پژوهشهای کارول [۲۲]، ویس [۲۱]، ترت و همکاران [۱۹] و کوهی و همکاران [۳۳] همسو بوده است. در همه این پژوهشها از شعر و لالایی بهعنوان وسیلهای برای کمک به والدین در برقراری ارتباط بهتر با کودک کهشنوا بهره برده شده است. در پژوهش کوهی و همکاران، اندازه اثر 7/4 از انجام مداخله بر رابطه مادر با کودک کهشنوا وجود داشت که نسبت به اندازه اثر بهدستآمده در پژوهش حاضر داشت که نسبت به اندازه اثر بهدستآمده در پژوهش حاضر کوهی بهدلیل برگزاری برنامه فرانک بهصورت حضوری و نه آدلاین باشد.

زمستان ۱۴۰۳. دوره ۲۵. شماره ۴

بهمنظور ارتقاء بهزیستی روانشناختی مادران کودکان کمشنوا، پژوهشگران مختلف اثر راهبردهای مداخلهای گوناگونی را بررسی کردند. برای مثال فولادی و همکاران طی مطالعهای از راهبرد مداخلهای «روایت درمانی گروهی» برای بهبود بهزیستی روانشناختی مادران کودکان کمشنوا استفاده کردند [۲۹]. نتایج پژوهش ایشان حاکی از اندازه اثر 79, روایت درمانی گروهی بر به اندازه اثر شرکت در برنامه فرانک در پژوهش حاضر (70) به اندازه اثر شرکت در برنامه فرانک در پژوهش حاضر (70) پژوهش در این دو مطالعه نمی توان به یقین گفت که راهبرد پژوهشی برای مقایسه مقدار اثر بر مادران دارای کودکان کمشنوا و ناشنوا طراحی و اجرا شود.

در این پژوهش، مداخله فرانک باعث ارتقاء رابطه مادر کودک با اندازه اثر ۴۴/۰ شد، اما در مطالعه عباسزاده و همکاران که برای ارتقاء رابطه از راهبرد مداخلهای «آموزش برنامه والدگری مثبت» استفاده کردند، اثر معنی داری گزارش نشد [۳۰]. به نظر می رسد عوامل متعددی همچون متفاوت بودن ابزار، کافی نبودن محتوای مداخله، تمرکز کم آن بر راهکارهای مقابله با مشكلات سلامت روان و پذيرش آسيب شنوايي توسط مادران بر نتایج پژوهش ایشان اثر گذاشته است. پژوهش عباسزاده در شهر تهران و در وضعیت زمانی و اجتماعی خاص اجرا شد و والدین هنوز روشهای آنلاین را نپذیرفته بودند، بنابراین جلسات پیوستگی نداشت، در حالی که پژوهش حاضر در شهرهای کوچکی بود و در مرکزی که والدین از قبل در آن حضور داشتند و با یکی از مربیها آشنا بودند و در زمانی که روشهای آنلاین آشناتر و همه گیرتر شده بود و به همین دلیل جلسات پیوستگی داشت. بنابراین اگرچه دو پژوهش در کووید-۱۹ بود امّا شرایط پژوهش كاملاً متفاوت بود.

نتيجهگيري

نتایج این پژوهش، اثر مثبت و قابل توجه برنامه والد کودک فرانک را بر بهزیستی روانشناختی مادران کودکان کمشنوا و ناشنوا نشان داد. تعاملات ایجادشده درطی این برنامه زمینهای را فراهم کرد تا دانش مادران درمورد برقراری ارتباط با کودک کمشنوا و ناشنوا از طریق شعر و لالایی افزایش پیدا کند. برنامه فرانک بر رشد فردی، خودمختاری و بهزیستی روانشناختی مادران مؤثر بود. همچنین شرکت در برنامه فرانک، فرصت برقراری ارتباط اجتماعی بین مادران را فراهم کرد. از آنجاکه مطالعه حاضر حکایت از آن داشت که تقویت ارتباط والدین مخصوصاً مادر با کودک کمشنوا و ناشنوا به سادگی با اجرای برنامه فرانک ممکن نظر می رسد، پیشنهاد می شود مربیان کودکان کمشنوا و ناشنوا ناشنوا ناشنوا و ناشنوا

و کارشناسان مراکز مداخله زودهنگام از این برنامه در کنار سایر برنامههای آموزشی و توانبخشی خود سود جویند. همچنین در شرایطی که به هر دلیل مادران ممکن است نتوانند در جلسههای حضوری شرکت کنند، بر گزاری برنامههای گروهی آنلاین راهحلی مناسب برای برخورداری از برنامه فرانک برای آنها ایجاد می کند.

در انجام این پژوهش می توان به محدودیتهای زیر اشاره کرد: این پژوهش در دوره همه گیری کووید-۱۹ که با خلاً ارتباطی همراه بود انجام شد. ممکن است شرکت در برنامه فرانک که فرصت ارتباط اجتماعی بین مادران را فراهم می کرد، در آن مقطع زمانی بهدلیل ایزوله بودن اجتماعی آحاد مردم از جمله مادران دارای کودکان کمشنوا و ناشنوا اثر بیشتری نسبت به شرکت در این برنامه در شرایط عادی بعد از همه گیری کووید-۱۹ داشته باشد.

همچنین ازآنجاکه بهدلیل رعایت فاصله اجتماعی، جلسهها آنلاین (صوتی و تصویری) برگزار میشد، مقدار اثر اجرای برنامه حضوری ممکن است از آنچه در این پژوهش برآورد شد، متفاوت باشد. ازآنجایی که مطالعه در دو شهر کوچک در ایران اجرا شد، بنابراین نتایج را به تمام مادران ایرانی و مادران سراسر دنیا نمی توان تعمیم داد.

ملاحظات اخلاقي

پیروی از اصول اخلاق پژوهش

این پژوهش با کد اخلاق به شماره (SEP.4840.48.14023) در کمیته اخلاق دانشگاه شیراز ثبت شده است. در این پژوهش از شرکت کنندگان رضایت آگاهانه دریافت شد.

حامی مالی

این مقاله برگرفته از بخشی از پایان نامه کارشناسی ارشد حکیمه صادقی خواه، گروه روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی در دانشگاه شیرازاست. این پژوهش هیچگونه کمک مالی از سازمانیهای دولتی، خصوصی و غیرانتفاعی دریافت نکرده است.

مشاركت نويسندگان

مفهومسازی: سمیه سادات ساداتی فیروزآبادی، گیتا موللی و حکیمه صادقیخواه؛ اجرای برنامه آموزشی، جمعآوری و تحلیل دادهها: طاهره سلیمانیه نائینی و حکیمه صادقی خواه؛ نگارش مقاله، ویراستاری و نهاییسازی: سمیه سادات ساداتی فیروزآبادی، طاهره سلیمانیه نائینی و گیتا موللی؛ تأیید نهایی: همهنویسندگان.

توانبخنننی زمستان ۱۴۰۳. دوره ۲۵. شماره ۴

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان، این مقاله تعارض منافع ندارد.

تشكر و قدرداني

نویسندگان از مشارکت والدین و کودکان کمشنوا و ناشنوا و همکاری مسئولین مراکز خانواده و کودک کمشنوای شهرهای برازجان و گناوه در اجرای این پژوهش تشکر میکنند. از راهنماییهای ارزشمند اساتید محترم دکتر نیکتا حاتمیزاده و دکتر عنایت الله بخشی قدردانی میشود.

References

- [1] WHO. Deafness and hearing loss. Geneva: WHO; 2024. [Link]
- [2] Marriage J, Brown TH, Austin N. Hearing impairment in children. Paediatrics and Child Health. 2017; 27(10):441-6. [DOI:10.1016/j. paed.2017.06.003]
- [3] Szarkowski A, Toe D. Pragmatics in deaf and hard of hearing children: an introduction. Pediatrics. 2020;146(Supplement_3):S231-6.[DOI:10.1542/peds.2020-0242B] [PMID]
- [4] Theunissen SC, Rieffe C, Netten AP, Briaire JJ, Soede W, Schoones JW, et al. Psychopathology and its risk and protective factors in hearing-impaired children and adolescents: A systematic review. JAMA Pediatrics. 2014; 168(2):170-7. [DOI:10.1001/jamapediatrics.2013.3974] [PMID]
- [5] Russ SA, Kuo AA, Poulakis Z, Barker M, Rickards F, Saunders K, et al. Qualitative analysis of parents' experience with early detection of hearing loss. Archives of Disease in Childhood. 2004; 89(4):353-8. [DOI:10.1136/adc.2002.024125] [PMID]
- [6] Majorano M, Guerzoni L, Cuda D, Morelli M. Mothers' emotional experiences related to their child's diagnosis of deafness and cochlear implant surgery: Parenting stress and child's language development. International Journal of Pediatric Otorhinolaryngology. 2020; 130:109812. [DOI:10.1016/j.ijporl.2019.109812] [PMID]
- [7] Kobosko J, Geremek-Samsonowicz A, Skarżyński H. [Mental health problems of mothers and fathers of the deaf children with cochlear implants (Polish)]. Otolaryngologia Polska = The Polish Otolaryngology. 2013; 68(3):135-42. [DOI:10.1016/j.otpol.2013.05.005] [PMID]
- [8] Szarkowski A, Birdsey BC, Smith T, Moeller MP, Gale E, Moodie STF, et al. Family-centered early intervention deaf/hard of hearing (FCEI-DHH): Call to Action. Journal of Deaf Studies and Deaf Education. 2024; 29(SI):SI105-1. [DOI:10.1093/deafed/enad041] [PMID]
- [9] Karademas EC. Positive and negative aspects of well-being: Common and specific predictors. Personality and Individual Differences. 2007; 43(2):277-87. [DOI:10.1016/j.paid.2006.11.031]
- [10] Ryan RM, Deci EL. On happiness and human potentials: A review of research on hedonic and eudaimonic well-being. Annual Review of Psychology. 2001; 52:141-66. [DOI:10.1146/annurev.psych.52.1.141] [PMID]
- [11] Sanders MR, Markie-Dadds C, Tully LA, Bor W. The triple P-positive parenting program: A comparison of enhanced, standard, and self-directed behavioral family intervention for parents of children with early onset conduct problems. Journal of Consulting and Clinical Psychology. 2000; 68(4):624-40. [DOI:10.1037/0022-006X.68.4.624] [PMID]
- [12] Luterman D. Counseling the communicatively disordered and their families. Little Brown: Boston,1984. [Link]
- [13] Sanders MR. Triple P-Positive parenting program: Towards an empirically validated multilevel parenting and family support strategy for the prevention of behavior and emotional problems in children. Clinical Child and Family Psychology Review. 1999; 2(2):71-90. [DOI:10.1023/A:1021843613840] [PMID]

- [14] Sangha K, McLean C, Spark K. Bowness montgomery parentchild mother goose program. California: WordPress Developmen; 2009. [Link]
- [15] Hashmi S MJ, Movallali G, Karakatsanis A, Cho I, Adler M, Jones M A, et al. Parent-Child Mother Goose Program. [Internet]. 2024 [Updated 2024 January 1st]. Available from: [Link]
- [16] Bray K PLC, Fulton S, Tuck J, Davin L, Dann OAM M. Parent-Child Mother Goose Australia. [Internet]. 2024 [Updated 2024 January 1st].
- [17] Weber N. Parent-child mother goose program research. 2018.
 [Link]
- [18] Weber N. Exploring the impacts of the parent-child mother goose program [MA thesis]. Alberta: University of Alberta; 2017. [Link]
- [19] Terrett G, White R, Spreckley M. A preliminary evaluation of the Parent-Child Mother Goose Program in relation to children's language and parenting stress. Journal of Early Childhood Research. 2013; 11(1):16-26. [DOI:10.1177/1476718X12456000]
- [20] Scharfe E. Benefits of mother goose. Child Welfare. 2011; 90(5):9-26. [Link]
- [21] Weis DY. Impact of Parent-Child Mother Goose: Mothers' perceptions and experiences of singing to their infants aged 6-28 months [PhD dissertation]. Victoria: University of Victoria; 2006. [Link]
- [22] Carroll AC. Parents' perceptions of the effects of the Parent-Child Mother Goose Program (PCMGP) on their parenting practices. Vancouver: University of British Columbia; 2005. [Link]
- [23] Koohi R, Sajedi F, Movallali G, Dann M, Soltani P. Faranak Parent-Child Mother Goose Program: Impact on mother-child relationship for mothers of preschool hearing impaired children. Iranian Rehabilitation Journal. 2016; 14(4):201-10. [DOI:10.18869/nrip.irj.14.4.201]
- [24] Azizzadeh-Parikhani A, Shakeri-Moghanjoghi M, Movallali G. [The effect of Faranak Parent-Child Mother Goose Program on Improving speech and language skills of hearing-impaired children under 0-3 years old (Persian)]. Paper presented at: 3rd National Conference of Applied Studies in Education Processes. 7 October 2023; Minab, Iran. [Link]
- [25] Ryff CD. Happiness is everything, or is it? Explorations on the meaning of psychological well-being. Journal of Personality and Social Psychology. 1989; 57(6):1069-81. [DOI:10.1037/0022-3514.57.6.1069]
- [26] Sefidi F, Farzad V. Validated measure of Ryff psychological well-being among students of Qazvin University of Medical Sciences (2009). Journal of Inflammatory Diseases. 2012; 16(1):65-71. [Link]
- [27] Sadati Firoozabai S, Moltafet Gh. [Investigate psychometric evaluation of ryff's psychological well-being scale in gifted high school students: Reliability, validity and factor structure (Persian)]. Quarterly of Educational Measurement. 2017; 8(27):103-19. [DOI:10.22054/jem.2017.11432.1332]
- [28] Movallali G, Koohi R, Soleimanieh T. [Faranak Parent-Child Mother Goose Program (Persian)]. Tehran: Raz-e-Nahan; 2018. [Link]

- [29] Fooladi K, Ahmadi R, Sharifi T, Ghazanfari A. [Effectiveness of group narrative therapy on psychological wellbeing and cognitive emotion regulation of mothers of children with hearing impairment (Persian)]. Empowering Exceptional Children. 2021; 12(2):1-11. [DOI: 10.22034/ceciranj.2021.237671.1410]
- [30] Abbaszadeh A, Movallali G, Pourmohamadreza-Tajrishi M, Vahedi M. [Effect of Baby Triple P or Positive Parenting Program on Mental Health and Mother-child Relationship in Mothers of Hearing-impaired Children (Persian)]. Archives of Rehabilitation. 2021; 22(2):210-27. [DOI:10.32598/RJ.22.2.3258.1]